

Sellesama aasta Heinakuul peeti Wolmari linnas Maapäewa ja linnad pidasivad oma keskis Linnapäewa. Ritterkonna saadikud ja linna saadikud astusivad Wolmari Raekojas kokku, seletasivad tüli asju oma keskis ja astusivad ühendusele Piiskopide ülemeele wasta.

Teised linnakonnad ja maakonnad tegiwad niisamati. Kui see ühendus ka mitte kaua ei kestanud, siis on see ometi puhastatud Kristiusu õpetusele meie kodumaal, teed tasutanud.

Esimene ühenduse wili oli, et Tartu ja Tallinna Piiskop oma pärimisi maa ja linnade kohta maha jättis, kui ka nukra meelega, kuidas tema pitkast lõonest näha on, mida tema Tallinnas kokku astunud Maapäewa ees pidas. Pealt nähes oli see ühendus ilmaliku wara ja wõimuse kaitsemiseks lõidetud ja esiteks ei paistnud kusagilt wälja, et uue aea puhastawad ja wabastawad tuuled ka juba seia ulatanud oleksivad. Aga Katholiigi Piiskopide ülemeelele oli siiski kaunis kindel tamm ette ehitatud ja sellest oli hakatuseks küll. Piiskopide poolt oli päritud, et maa ja linnade walitsused Dr. Martinus Lutherus'e nenda nimetatud uue õpetuse wasta illes astusivad, mille ütsikud kiirud ka juba seia tunginud oliwad, aga Maapäew wastas selle pärimise peale:

„Dr. Martinus Lutherus'e kohta arwawad

aunwäärine Ritterfond ja tõemeelised Linnad, et seda asja siin igalt poolelt nii kaua peaks rahule jäätama, kuni see asi wälisel poolel paapstliku Bühaduse, keiserliku Majestäti, Kuningate, Kuurwirstide, Würstide, Prälatide ja Herrade, waimulikude ja ilmalikude kõrge koolide, õpetatud ja osawate meeste, ühe Konzili ehk teise tasase tee ja nõua läbi, kuidas Jumala ja seaduse ees õige, seletatud saab.“ Peale selle arwaksivad nemad, et nemad selles ega ühegi teises asjas siin maal paapstlikusi käskusi ega needmisi ei kannataks. Need maad ei oleks mitte needmistega wõidetud ja ei tohiks siis ka mitte needmistega walitsetud ja koormatud saada. — Kuidas näha, ei tunnistanud ennast Maapäew küll weel mitte puhastatud Kristiusu õpetuse poole, tõukas aga ka täie kindlusega Paapsti ja Katholiigi Piiskopide pärimised tagasi, mis Ketserikohtu ametit tema õlade peale laduda hinustasivad.

Selsamal aeal, kui Wolmaris Maapäewa peeti, astus Riigas esimene kirilik liikumine awalikult wälja. Andreas Knöpfen Treptowi linnast, ühest wagast ja püha kirja tundwast sugust, oli oma isamaalt põgenema pidanud, oli Riiga tulnud, puhast Jumalaksõna kuulutama hakkanud ja uksed ja südamed oliwad ennast temale ja tema õpetusele lahti teinud. Matuke oli temale ka juba